

Giang Đoàn 27 Xung Phong & Giang Đoàn 44 Ngăn Chặn

*Trương Thanh Diễm Thùy - Bảo Lộc
(Đại-Đội C2/70 - Khóa 1 SQDB/HQ)*

Tác giả thành thật cảm ơn chị Vũ-Thị-Xuân (phu nhân của OCS/K9 Nguyễn-Thế-Minh) đã bỏ thời giờ "edit" như là một động lực khuyến khích tôi hoàn tất.

Giang Đoàn 27 Xung Phong

Khoảng tháng 9/1970, Thanh nhận lệnh chuyển của Bộ Tư Lệnh Hải Quân về tân đảo Giang-Đoàn 27 Xung-Phong. Giang-đoàn này lúc ấy trực thuộc Bộ Tư Lệnh Lực Lượng Đặc Nhiệm Trung Ương 214 Cát Lái. Thanh còn nhớ nơi đây Thanh cùng với Chầy (Khóa 5 OCS), Tồn, Khiết, Hồng (Khóa 21 SQHQ); những sĩ quan độc thân non choẹt đã từng một thời oanh liệt và bay-bướm. Dù đã hơn 30 năm trôi qua nhưng Thanh còn rõ một chút ít chi tiết về giang-đoàn này.

Giang-Đoàn 27 Xung-Phong tọa-lạc tại mũi Nhà Bè và cùng chia xẻ một mảnh đất với Giang-Đoàn 22 Xung-Phong. Ngoài ra còn có Giang-Đoàn 57 Tuần-Thám, Giang-Đoàn 93 Trục-Lôi (?), Căn-cứ Hải-Quân, Căn-cứ Yểm-Trợ Tiếp-Vận Hải-Quân Nhà-Bè, và Bộ-Chỉ-Huy Địa-Phương Quân Đặc-Khu Rừng Sát; tất cả đều đồn trú kế cận. Địa-thể nơi đây bé nhỏ và chật chội, nhưng lại có nhiều cơ-quan quân-sự Việt-Mỹ phối hợp với một nhiệm vụ tối quan trọng là bảo-vệ những đường sông và đường biển dẫn vào Biệt Khu Thủ-Đô. Giao-thông trên bộ lẫn dưới nước luôn luôn nhộn-nhip với tàu bè và xe cộ đủ loại. Nhà Bè lại có nhiều quán ăn quán nhậu lúc nào cũng đông đảo dân quân cán chính các cấp. Thậm chí bia ôm, các hộp đêm cũng có lai rai ở đây.

Sông Sài-gòn là huyết mạch của thủ đô nối liền với biển Cần-Giờ, Vũng-Tàu bằng đường thủy. Tuy nó rộng lớn nhưng nước sông chảy lừ-ừ. Khi chảy đến mũi Nhà Bè, sông Sài-gòn im-lìm rẽ thành hai nhánh sông: Lòng-Tảo và Xoài-Rạp. Sông Lòng-Tảo được coi như một trục giao-thông chính chảy qua ngã Tam-Thôn-Hiệp, Tắc-Ông-Nghĩa, rồi Thạnh An. Sông này sâu do đó có nhiều tàu buôn và các hạm lớn quốc-tế ra vào mỗi khi nước thủy triều dâng cao. Sông Xoài-Rạp là trục giao-thông phụ, uốn khúc hơn chảy qua Quảng-Xuân và Vàm Láng.

Viết đến đây, Thanh chợt nhớ đến hai câu bắt hủ được bắt đầu bằng:

"Nhà Bè nước chảy chia hai...."

Vấn đề an-ninh tuyệt-đối dọc quanh và trên những sông này có một tầm vóc hết sức to lớn. Một trong những nhiệm-vụ tối thượng được thượng-cấp giao phó cho các đơn vị hải quân trong đó có Giang-Đoàn 27 Xung Phong (GD 27 XP). GD 27 XP nhận lãnh một phần lớn trách-nhiệm tuần tiễu, công tác và hành quân với các đơn vị chủ lực chung quanh ngã ba. Phần quan sát và trật tự lãnh thổ có Đại-đội 999 (xám cầu) địa phương quân trấn đóng tại giao điểm này.

Thanh có mặt tuần-tiễu nhiều lần dọc theo hai sông này trên những chiếc tuần giang đỉnh RPC, quân vận đỉnh LCM-6 hoặc tiền phong đỉnh Monitor. Một vài lần thức trọn đêm, thả tàu trôi linh xình canh gác khi có một vài chiếc tàu buôn khổng lồ mắc cạn vì nước ròng, hoặc chạy nhanh ỏi bờ vì xuôi dòng bánh lái không ăn. Có lúc Thanh bị đánh thức bất thần đi chuyển-vận và tiếp rước các toán bộ binh luân phiên ứng chiến nằm bãi. Nhiều đêm thủy thủ đoàn mất ăn mất ngủ canh chừng mìn trôi sông, người nhái Việt-cộng phá tàu, hoặc sợ tàu ỏi bãi vì neo không cắn. Mô-hôi của GD 27 XP trong việc bảo vệ tổ quốc đã góp phần đồ xướng

một góc nhỏ của miền nam Việt-Nam thương-yêu.

GD 27 XP thường đi sâu vào những vùng xôi đậu của Đặc-Khu Rừng Sát, mặt khu bảy Viễn trong những chuyến hành-quân phối hợp. Như một trưởng toán, Thanh có bốn phận điều động bốn chiếc tuần-giang đình RPC tăng phái định-kỳ tại Tắc- Ông -Nghĩa trong công-tác yểm-trợ và tiếp tế các đơn-vị địa-phương quân và nghĩa quân đồn trú. Tuy nhiên, tất cả các phương tiện cơ hữu cũng như nhân sự được đặt dưới quyền sử dụng của bộ chỉ huy Tắc-ông-Nghĩa.

Tắc- Ông -Nghĩa nằm giữa mũi Nhà Bè và cửa Cần-Giờ tọa lạc bên rạch Tắc- Ông -Nghĩa. Có đồn địa-phương quân đóng tại mồm này hướng mặt ra sông Lòng Táo. Đặc biệt, đặc sản nổi tiếng của vùng này là cua chạch gạch, và chêm chép. Ở đây có cá sấu, tôm cá cũng rất nhiều, nhiều nhất là cá úc, cá ngát và cá bông lau. Những lúc nhàn rỗi, Thanh thả câu bắt cá nhiều vô số kể. Những bữa cơm trưa với canh chua cá úc đượm một hương-vị quê-hương ngọt ngào mà Thanh vẫn nhớ mãi đến ngày hôm nay. Thanh rất cảm ơn hạ-sĩ Bé, hạ-sĩ Lịch, hạ-sĩ Lợi v.v.. Các vị thuyền trưởng của các chiếc RPC HQ 7001, 7002, 7003, 7004, 7010, 7012 này đã lo cho Thanh và các đồng đội có những bữa ăn thật chu đáo. Các người dễ thương kia chừ ở tận đâu? Có còn hay mất?

Tình huynh đệ chi binh được thể hiện một cách mặn nồng qua mấy xi đế nếp than được pha với rượu "chó chồm hồm". Chúng ta có những bữa nhậu tung bùng hoa lá, vừa kể chuyện tiêu-lâm và vừa ca hát suốt đêm trên tàu sóng đập lắc lư. Chúng ta cùng cụng ly một trăm phần trăm, nhắm mắt uống quắc cần câu rồi vui la vô số kể đến khi cho chó ăn chè tới mặt xanh mới chịu thôi. Chúng ta rất thương nhau và cùng hăng say đánh giặc bảo vệ an ninh các sông ngòi và xã ấp. Dân ở đây rất mến mộ hải quân vì GD 27 XP giúp họ thường trực trong việc đưa đón những người bệnh tật và sanh đẻ về Nhà Bè. Mỗi dịp cúng đình hằng năm, họ rất vui vẻ đón mời hải quân lên tham dự. Dịp này, các cô thôn nữ thi nhau ăn bận áo dài đủ màu rực rỡ như trong ngày hội Tết. Các cô trang điểm má hồng trên đường đi tới đình là lướt trước những chàng hải quân GD 27 XP oai hùng và bay bướm.

Đã 31 năm trôi qua, mà những kỷ niệm cũ vẫn còn rõ nét trong Thanh. Ngồi ngắm dòng sông Mississippi, Thanh có cảm tưởng dòng nước này cũng có tính chất "nước" như những dòng sông quê hương, nhưng hình ảnh, âm thanh cũ, và những tình cảm vụn vặt đan dệt với nhau đã chỉ còn là những hoài niệm của người tha phương.

Giang Đoàn 44 Ngăn Chận

Trục-lộ số 4 nối liền giữa xa-cảng miền Tây và Mỹ-Tho chạy ngang trước mặt một căn cứ hải quân hùng hậu, trong đó phải kể đến Giang-Đoàn 44 Ngăn-Chận (GD44NC). Hậu cứ của giang đoàn tác chiến này tọa lạc gần chân cầu Bến-Lức, chỉ cách Sài-Gòn chừng mười mấy cây số về hướng tây nam. Tầm hoạt động của giang-đoàn tương đối to lớn và rất quan trọng trong việc hộ tống đánh giặc và bảo-vệ đất nước.

Trên cầu Bến-Lức là quốc-lộ 4 dập diu xe cộ qua lại, dưới cầu là sông Vàm-Cỏ Đông có ít nhiều tàu bè thông thương. Đây là hai huyết mạch chánh từ miền Tây dẫn về hòn ngọc viễn đông của Sài-Gòn hoa lệ. Bắt nguồn từ Komchai Mea, Kampuchia, sông Vàm-Cỏ Đông xuôi dòng qua địa phận Tây-Ninh rồi chảy quanh-co, uốn khúc xuống mũi tận Bến-Lức. Dòng sông trông thật hiền-hòa và đầy thơ-mộng. Nhưng đặc biệt nó chảy ngang qua những địa-danh nổi-tiếng với nhiều trận đánh đẫm máu như Gò-Dầu Hạ, Bến Kéo (Tây-Ninh), Trà-Cú, Củ-Chi (Hậu-Nghĩa), và quận lỵ Đức-Hòa. Khi chảy đến đây, sông Vàm-Cỏ Đông hợp lưu cùng sông Vàm-Cỏ Tây từ Long-An; cả hai biến thành một lưu lượng nước lớn chảy vào sông Vàm-Cỏ ở Cần-Đước trước khi đổ vào sông Xoài-Rạp rồi ra biển Vũng-Tàu.

Sông Vàm-Cỏ Đông rất trù-phú, nước sông vàng lợt, đục ngầu vì nhiều phù sa lẫn màu mỡ và bùn sinh. Do đó, sông này có nhiều cá và tôm. Ngư phủ và dân chài địa phương đã tự giới hạn địa bàn làm ăn của họ nơi

đây mà không dám thí mạng vào các vùng cấm-địa bắt cá. Tất-cả mọi sự di-chuyển của GD44NC bằng đường sông về Trà-Cú, tiếp-tế lẫn cả yểm-trợ các đơn-vị bạn nơi đầu sông đều phải thực-hiện vào những đêm không trăng sáng. Nói một cách nôm na, đêm càng tối càng tốt, thì ta càng lợi thế. Nhất là phải đợi đến lúc nước ròng vì như thế địch sẽ khó nhìn thấy tàu hải-quân lướt sóng nhấp nhô trên đường chân trời khi nước thủy triều dâng cao. Tuy nhiên, địch lúc nào cũng lắng tai nghe tiếng máy tàu chạy, nhìn nóc phát sóng vô-tuyến điện, rình rập ven bờ và sau cùng bắn vào các giang-đỉnh của GD44NC.

Trình-diện tân-đảo tại GD44NC khoảng tháng 11 năm 1974 xong, Thủy được cử công-tác biệt-phái định-kỳ ở Trà-Cú. Nói là định kỳ nhưng thường thì năm "mút chỉ cà sa" ở Trà-Cú, nhưng riêng Thủy vẫn thích hơn là nằm tại hậu cứ. Vì có sẵn chút ít kinh nghiệm chiến đấu trên sông rạch lúc còn ở Giang-Đoàn 27 Xung-Phong, nên công việc của Thủy cũng dễ dàng và tự tin khi đụng trận, nhất là tin vào mệnh số không sát quân của mình. Thủy trông coi và điều-động năm giang-đỉnh gồm có ba Alpha và hai Tango với nhiệm-vụ yểm trợ và tuần-tiểu dọc theo sông Vàm-Cỏ Đông. Ngoài ra, Thủy cũng có trách-nhiệm trong việc chuyên-vận cùng phối-hợp hành-quân đánh giặc và tăng phái yểm-trợ Giang-Đoàn 54 Tuần-Thám đóng đô ở Trà-Cú. Ở đây, Thủy nhận chỉ thị trực tiếp điều hành vận chuyển và được đặt dưới quyền chỉ huy của Chỉ-huy trưởng giang-đoàn tuần-thám này.

Nhớ đến Giang-Đoàn 27 Xung-Phong (GD27XP) ở Nhà-Bè nơi Thủy phục vụ ròng rã hai năm. Hồi đó, bao quanh GD27XP, có nhiều đồn và lính địa-phương quân. Lại thêm trực thăng của không-quân Mỹ-Việt bay lên xuống tấp-nập làm náo nhiệt toàn khu vực của các liên giang-đoàn, các căn-cứ và bộ chỉ-huy Đặc-Khu Rừng Sát. Trái lại, đơn-vị tuần-thám hải-quân nhỏ bé này nằm ở một nơi lẻ loi và cô-độc.

Trước mặt giang-đoàn là một con kinh nhỏ dẫn vào từ sông Vàm-Cỏ Đông. Đằng trước và đằng sau có những cánh đồng tràm bao-la, đầy sinh khô đen đúa do phù-sa lâu ngày bồi đắp. Trước kia, những cánh đồng này chắc có rất nhiều cây, nhưng nay cây cối đã khô cằn trụi lá hoặc bị đốn để dễ bề quan-sát quân trình-sát Việt-cộng. Con kinh này, Thủy không nhớ rõ tên gì nhưng có lẽ là con kinh dài cắt ngang Trà-cú, và nối liền hai con sông Vàm-Cỏ Đông và Tây với nhau(?).

Chung quanh giang-đoàn tuần-thám chỉ có vài lớp hàng rào kẽm gai sơ sài nhưng có mìn bao bọc. Bên trong giang-đoàn có hầm hố kiên-cố. Phối hợp chung với GD44NC thường trực lưu động là một lực lượng cơ hữu hải quân với những chiến-sĩ thiện-chiến, đầy tự tin và là một nút chốt rất quan trọng trong việc ngăn cản sự chuyển quân của địch bằng đường sông. Vì gần biên-giới Miên-Việt, cho nên những mưu-tính tấn-công vào căn cứ hải quân Trà-Cú chắc chắn nằm trong kế-hoạch đại quy mô của quân Việt-cộng lưu-manh, nhằm mục đích xua quân vào thủ-đô Sài-Gòn.

Tên tuổi của GD44NC đã bắt đầu có tiếng vang trên vùng dọc theo sông Vàm-Cỏ Đông, đặc biệt ở một khúc queo trắc trở và hiểm nguy nhất mà thủy thủ đoàn GD44NC gọi đó là "cua tứ-thần". Nơi đây, Việt-cộng thường xuyên thả B40 vào tàu nhưng bị GD44NC bẻ gãy và chống trả mãnh liệt. Điều đáng kể hơn hết là nhân sự và tàu bè GD44 NC chưa bao giờ thiệt hại trong suốt thời gian Thủy hiện diện công tác tại đây.

Hai con đường duy nhất từ Trà-Cú về Sài-Gòn, bằng đường thủy hoặc bằng đường bộ, đường nào cũng đầy ắp hiểm nguy và sặc mùi ám khí. Bên kia sông Vàm-Cỏ Đông, xa xa một chút về hướng đông có Cù-Chi, và tỉnh lỵ Hậu-Nghĩa. Chi khu Đức-Hòa cũng không xa lắm. Từ Trà-cú, ta có thể nhìn thấy tỉnh lỵ bằng mắt trần dán theo con đường đất thẳng tắp dài đúng bảy cây số nối liền giữa Trà-Cú và Hậu Nghĩa. Dọc bên đường là ruộng mía rậm rạp, cao ngất-ngheo và rộng mênh-mông đến nỗi cò bay phải mỗi cánh. Vì có địa-thể ẩn núp tốt nhờ nhiều mía chằng chịt nên Việt-cộng thường đắp mô để chặn đường, đánh phá và bắn giết quân bạn.

Nhớ lại một lần liêu mạng về Sài-Gòn bằng con đường bộ này, Thủy nắm chặt quả lựu đạn trong tay đã mở chốt an-toàn. Ngồi đằng sau, Thủy điều động gã Honda ôm chạy nhanh về hướng Hậu-Nghĩa để đón xe đò. Dầu biết gã là lính của tỉnh chạy xe ôm kiếm thêm chút tiền, nhưng Thủy vẫn phải dè dặt và thận trọng.

Thùy nhẹ nhàng thúc-giục gã một đôi lần trên đường đi:
- Nếu bị chặn, tôi với anh lần địch, tất cả đều chết !

Ở giữa chôn sinh tử này, Thùy có may mắn gặp lại hai người quen khi còn làm việc tại Nhà Bè: ông Quản-nội trưởng Công của Giang-đoàn Tuần-thám và bạn Trương-Huỳnh-Triệu của Tiếp-liệu. Cuộc hội ngộ thật vui và hạnh phúc. Thùy, Triều, và ông quản Công thường rủ nhau đi câu tôm về nướng, cả ba ngồi sàn tàu dưới sương lạnh vừa nhìn hỏa châu đỏ rực sáng, vừa nhậu suốt đêm li bì. Thùy cũng gặp lại hai bạn trong liên đội C đồng khóa 2/70: TQQuang và CXTriều trong nỗi ngạc nhiên và mừng rỡ. Cả ba cùng ngồi cùng ôn lại những kỷ niệm vui buồn của đại đội ở Quang-Trung có Trung-úy Lê-Văn- Hải dễ thương và Thiếu-tá Trần-Kim-Mây nói dai như đĩa.

Thế rồi chiến tranh vẫn tiếp diễn và cuối cùng Triều đã hy sinh ngày 29/4/75 tại Trà-Cú. Thùy không ngờ có một ngày lại tiễn xác bạn về tận Bến-Lức. Quan tài của bạn nằm lạnh lẽo bên bờ sông Vàm-Cỏ Đông hiu quạnh, nơi ấy là gần hậu cứ của GD44NC !